

af den højtærede Socialminister gjort opmærksom paa, at selv Sjællands Biskop paa et vist Omraade ser i et af Trosbekendelsens Led noget billedligt. Det er det, man i Ryslinge Valgmenighed vil have Lov til at give Udtryk gennem dette: Saa lad os da, som enhver kan det for Guds Ansigt, bekende vor kristne Tro.

Det glæder mig, at den højtærede Kirkeminister fuldt ud vedkender sig Interviewet i „Fyns Venstreblad“, og at han heller ikke vil forsøge paa at give det Udseende af, saaledes som den højtærede Socialminister, at det kun drejer sig om en Forandring af Rituallet. Den højtærede Kirkeminister er ganske klar over, at det drejer sig om det Rørdamske Ritualforslag og ikke kan dreje sig om noget andet. Det glæder mig, at den højtærede Kirkeminister indrømmer, at han har sagt, altsaa overfor det Rørdamske Ritual, at han skulde tage det under velvillig Overvejelse, men han føjede til, at hans Overvejelser hurtigt førte ham til en personlig Afgørelse for ham af Sagen, nemlig at han ikke kunde imødekomme Andragendet fra Ryslinge Valgmenighed, idet han frygtede for, at en Anerkendelse vilde blive en Tvang lige overfor andre.

Jeg forstaaer ikke, hvordan den højtærede Kirkeminister kan mene det. Det, som man ønsker, er kun Ret for sig selv, andre bliver aldeles ikke berørt af det, man kræver for sig selv; men den højtærede Minister mener, at der med en Autorisation følger en Forpligtelse til at faa dette Ritual godkendt og anerkendt af andre. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister herved tænker paa at faa dets kristelige Gyldighed anerkendt. Her maa jeg sige, at den Opgave magter ingen Kirkeminister. Jeg vil gerne slutte mig til, hvad det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen sagde om dette Spørgsmaal. Der er ingen jordisk Magt, der kan garantere eller skal garantere en Daabshandlings kristelige Gyldighed. Det bliver et Forhold mellem den enkelte og Gud i Himmele. Derom er der slet ingen Tvivl.

Her er Spørgsmaalet om en borgerlig Godkendelse af dette Daabsritual, det vil sige, hvorvidt det kan give Medlemsret, kan give Stemmeret ganske simpelt indenfor den borgerlige Indretning, som hedder den danske Folkekirke; og det tvivler jeg aldeles ikke om, at det kan. Jeg er ogsaa ganske sikker paa, at selv naar det Øjeblik kommer, da Ryslinge Valgmenighed bliver til Ryslinge Frimenighed, og man altsaa fortsætter med at døbe med det Rørdamske Ritual,

er der ingen Magt, der med nogen som helst Ret kan underkende de Menneskers borgerlige Ret indenfor den danske Folkekirke, som er døbt med det Rørdamske Ritual. Der staaer udtrykkelig i Menighedsraadslovens § 5, at de, der er døbt i en evangelisk-luthersk Menighed udenfor Folkekirken, har, naar de siden slutter sig til Folkekirken, Medlemsret indenfor Folkekirken. Selvfølgelig! Der er ingen, der har bestridt eller vil kunne bestride den kommende Ryslingske Valgmenigheds Ret til at staa som en evangelisk-luthersk Frimenighed.

Den højtærede Minister siger, at det var i Virkeligheden fra Ryslinge Valgmenigheds Side, at alle Forhandlinger blev afbrudt. Jeg tillader mig at bestride dette. Det var, naar det kommer til Stykket, den højtærede Minister, der afbrød alle Forhandlinger — her kommer jeg atter til at bedrøve det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen med min Jura, som ganske vist ikke finder Naade i det ærede Medlems Øjne — ved at bruge en fuldstændig forkert Fortolkning af Menighedsraadslovens § 27, ved nemlig at anvende de Bestemmelser, der gælder, naar en Valgmenighedspræst er død eller har søgt Forflyttelse. Der gælder det, at der gives Menigheden de 6 Maaneders Frist. Men den Del af Paragraphen, der skulde have været anvendt, er den første Del, der handler om det Tilfælde, hvor en Valgmenighed eller dens Præst ikke vil rette sig efter Folkekirkens Forskrifter. Der skal da først afgaa en Meddelelse til Menigheden om, at nu gælder det Anerkendelsen eller Ikke-Anerkendelsen, og derefter skal der afæskes Menighedens Bestyrelse en Erklæring. Det er det, der er forsumt fra den højtærede Ministers Side. Var man gaaet frem ad den Vej, vilde man maaske endnu have staaet paa Forhandlingsfod med Ryslinge Valgmenighed. Nu er det fuldstændig bristet. Den højtærede Kirkeminister var meget forarget paa mig, fordi jeg havde, som han sagde, tillagt ham det sletteste Motiv til at benytte denne Fremgangsmaade, nemlig dette, at det skulde være Maalet at skille Menigheden fra dens Præst, eller at man skulde have en Forventning om derigennem at kunne gøre det. Jeg maa sige, at den højtærede Kirkeminister i, hvad han siden udtaler, lader fremskimte, at noget saadant maaske dog heller ikke har været den højtærede Kirkeminister helt fremmed, idet han taler om, at Menigheden ikke stod helt enig, saa der kunde maaske dog være et Haab om, at der kunde brydes ind her. Men det faar nu blive den højtærede Ministers Sag.